

свое оправдание казваме: природата е наредила така. Създадемъ си единъ лошъ навикъ, служиме му и послѣ казваме, че природата го е създала. Казвамъ: природата не е създала този лошъ навикъ, но сж го създали твоятъ дѣдо и прадѣдо прѣди толкова хиляди години. Онова, което природата е създала, то е само по себе си вѣчно, безсмъртно. Тѣй е писано въ Божествената книга. Тѣй е писано и въ свещената книга — Библията — която ако четете, ще видите, че това, което Богъ създава, е вѣчно, а това, което хората създаватъ, е смъртно. Това, което човѣкъ създава е смъртно; това, което ангелитѣ създаватъ е вѣчно, а това, което Богъ създава е вѣчно и безконечно. И ангелитѣ създаватъ много нѣща, но тѣ сж конечни. Кои нѣща сж конечни? Ти слѣдвашъ университетъ, ще прѣкарашъ тамъ 4—5 години и ще излѣзешъ. Науката нѣма да се свърши, но ти ще излѣзешъ. Конецътъ, краятъ създава дѣлата.

И тѣй, най-първо ние трѣбва да разберемъ физическия животъ. Най-важна роль въ физическия животъ играе човѣшкиятъ мозъкъ. Изобщо, съврѣменнитѣ учени хора изучаватъ мозъка само отъ анатомическо и физиологическо гледище. Тѣ не го изучаватъ като едно динамо, като съвокупность отъ динамически сили; тѣ не го изучаватъ като единъ акумулаторъ, въ който природата е складирала разновидни сили. Досега френологитѣ сж открили въ човѣшкия мозъкъ около 39—40 центрове, способности. Тѣ сж разграничили въ тия центрове разнитѣ видове енергии на човѣшката душа и на човѣшкия духъ. Запримѣръ, тѣ сж намѣрили, че човѣшката разумность се проявява въ челото, и